

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਚੋਪੜਾ ਜੇ.

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ।— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1957 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 529

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 30—1955 ਦੇ ਐਕਟ XXVI ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ—ਧਾਰਾ 28 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀ ਕੋਡ-ਪਾਵਰਜ਼, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਠਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੀਂ ਐਂਟਰੀ—ਕੀ ਸਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 30—ਕੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ—ਹਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦਾਇਰੇ।

1958

April, 30th

1955 ਦੇ ਐਕਟ XXVI ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ / ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ XXVI ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 30, ਧਾਰਾ 28 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਸੂਚੀ, ਕਾਰਜ - ਕ੍ਰਮ. ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਤਬਦੀਲੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਬਲਯੂ : ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ.

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 28 ਅਤੇ 30 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਖੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 28 ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੈ।

ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1), ਬੁਧਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2), ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

6 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ.ਐਨ.ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਚੌਪੜਾ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ।

ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਦਾਸ ਸਹਿਗਲ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਧਾਰਾ 36, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਵਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

(1) 1958 PLR 203

(2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 191.

ਕੋਡ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ, 1957, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਐਮਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ

ਆਰਡਰ

ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ Capoor, J. ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 326, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1898 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ (ਸੋਧ)) 1955 ਦੇ ਐਕਟ 26, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 326, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਸੀ: -

“ਅਸਾਮ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਪੰਜਾਬ, ਅਵਧ, ਮੱਧ ਭਾਰਤ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਮੈਸੂਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ, ਸਾਰੇ ਭਾਗ C ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਧਾਰਾ 28 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।”

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ ਹੁਣ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

ਰਾਜ
ਕੈਪੂਰ " ਜੇ

" ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 29, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਜੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਨਾਲ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪ੍ਰੋਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ, ਦਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਲ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ-

ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਕਾਲਮ 8 ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘਟੀਆ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਡ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ

ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ- S81 ^5111 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਦਾਲਤ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ, -----ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੈ। ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸੀਡੀਪੁਰ। ਜੋ। ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੁਣ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 312, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮ ਸਿਰਫ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਕੁਝ ਉੱਚ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਹੈ, - ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 500, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਆਈਟਮ (ਏ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਦੁਆਰਾ; ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘਰ ਤੋੜਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸਗੋਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਰ/ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੈਕ: ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੋਧ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੀ . 1955 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਧਾਰਾ 500, ਭਾਰਤੀ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ

ਉੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30 ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਚੱਕਰਵਿਊ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ

ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 28, 29 ਅਤੇ 30 ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਗੇ, ਧਾਰਾ 30 ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 231 ਭਾਰਤੀ ਪੀ ਐਲਲ-ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ। /

ਬੁਧਨ

ਚੌਧਰੀ

ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1) ਨੂੰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਜਾਂ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵ, ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅੱਠ ਪਦਲਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 30 ਇੱਕ ਯੋਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 28 ਅਤੇ 29 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

* ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਦੋ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2) ਦਾ ਫੈਸਲਾ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (3) ਦਾ ਫੈਸਲਾ 5 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 326, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 409, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ, ਜੋ ਕਿ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 26 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "XJ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। a

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ। ਦਿਸਦਾ ਹੈ

- (1) AIR 1055 SC m
- (2) ਸੀ.ਆਰ. 1957 ਦੇ 226 ਆਰ.
- (3) ਸੀ.ਆਰ. ਮਿਸ. 1957 ਦਾ 356 ਨੰ

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐੱਫ.ਆਰ.ਓਮ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ੋਡ

ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਈ ਜੇ

ਅਪਰਾਧ ਇਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ⁴ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1955. ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਅਪਰਾਧਿਕ - ਕਾਰਵਾਈ.

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ-ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ L[^] ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਇਸ y ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ? ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਕਲਾਸ, ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ਿੰਗ-ਐਪੋਸਡ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

ਜੁਰਮ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸ਼ਬਦੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਹੈ -----; ' ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਡਨ, ਸੀ, ਜੇ, ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਧਿਆਇ III ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"28. ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (a) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ
- (b) ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ
- (c) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"29(1) ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ' ਦੇ W'eigKth ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

29-ਬੀ * * * * *
* * * * *

30. ਅਸਾਮ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਪੰਜਾਬ, ਅਵਧ, ਮੱਧ ਭਾਰਤ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਮੈਸੂਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਸੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਧਾਰਾ 28 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰ ਵਜੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

1 2 3 4 5 6 7 ਕੇ

ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ-
ਪੁਲਿਸ-^{*} ਜੰਗ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਅਦਾਲਤ
ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਜ਼ਾ- ਮੁਕੱਦਮੇ
ਧਾਰਾ ਅਪਰਾਧ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ- ਸਹਿਤਾ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ।
ਬਿਨਾਂ ons ਕਰੇਗਾ ਜ ਨਾ.
ਆਰ ਆਈ ਜਾਂ ਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਆਰਡਰ. ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ iv ਮੁੱਦਾ.

326 Voluntarily ਮਈ ਰਕਮ - ਕੈਦ ਨਹੀਂ - ਕੋਰਟ^ਯ
causing ਗਿਰਫਤਾਰ ਮੇਨਸ. ਜ਼ਮਾਨਤੀ, ਸੇਸਿਲੇਨ ਲਈ ਟਿੱਪਣੀ
hurt bv ਬਿਨਾਂ ਪੌਡ- ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ-
ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ, ਕੈਦ

ਮੈਜਿਸਟ ਦਾ

ਖਤਰਾ-
ous wea-
pons or
ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਦੇ

ਜਾਂ ਤਾਂ or
cription Magis-
10 ਟ੍ਰੇਟ ਲਈ
ਸਾਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ।
ਕਲਾਸ.

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1955, ਨੇ ਧਾਰਾ 30 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

30। ਧਾਰਾ 28 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ
ਬਲਬਲਰ ਸਮਗ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸਟੇਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਜੋਂ
ਅਜ਼ਮਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ
ਜੋ ----- ਭੰਡਨ,
ਸੀ. ਜੇ. 'ਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ
ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ
ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਕੀਤੀ
ਹੋਵੇ?

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ
ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ
ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਕੈਦ
ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਹ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 326
ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ -
ਦਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ
ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ
ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਦਰਜੇ ਦਾ
ਹੈ, ਨੂੰ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਸੋਧ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ
ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ
ਕਿ ਸੀ.ਆਰ. ਰੇਵ: 1957 ਦਾ ਨੰਬਰ 226, 11 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1957, ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ. ਬਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਫੁਟਕਲ ਨੰ: 356 5 ਨਵੰਬਰ,
1957. ਵਿੱਚ

ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ
ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. n, ,

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸ
ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 409 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ

ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਗਾਈਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸਾਲ 1955 ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 326 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਇੱਕ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਧਾਰਾ 30 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 326 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ, ਧਾਰਾ 30 ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। *ਹਰੀ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਰਾਜ* (1)। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹ ਉਪਬੰਧ ਅਣ-ਬਦਲਿਆ, ਅਣਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਅਣਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ • ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

(1) 1958 PLR 203.

ਜੇਈਆਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਘਟਾਓ *ਸਿੰਘ* ਅਤੇ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ AP- *ਬਲਬੀਰ ਸਾਹਿਬ* ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਥੀਕੇਟ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਐਂਟਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ----- ਭੰਡਾਰੀ * ਸੀ - ਜੈ - 30 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਖੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ

ਰੱਦ ਜਾਂ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਮੌਤ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬੁਧਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਬਿਹਾਰ (1),

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਸੋਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦੀ ਜੋ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 326 ਅਤੇ 409 ਅਤੇ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸਿੱਖਿਆ।

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

(1) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 191.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸੁਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੁਠਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ